

Náhum próféta könyve

Tartalom

1.rész	2.rész	3.rész
------------------------	------------------------	------------------------

1.rész

1. Ninive terhe; az elkosi Náhum látásának könyve.
2. Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal; bosszút áll az Úr az ő ellenségein, és haragot tartó az ő gyűlölői ellen.
3. Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő.
4. Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden folyamat kiszáraszt. Elfonnyad a Básán és a Kármel, és a Libánon virága elfonnyad.
5. A hegyek reszketnek előtte, és a halmok szétmállanak. Tekintetétől megrendül a föld, és a világ, és minden, a mi rajta él.
6. Ki állhatna meg haragja előtt, és ki birhatná ki búsulásának tüzét? Heve szétfoly, mint a láng, és a kőszálak is szétporlanak tőle.
7. Jó az Úr, erősség a szorongatás idején, és ő ismeri a benne bízókat.
8. De gáttörő árvízként pusztít annak helyén, és gyűlölőit setétség üldözi.
9. Mit koholtok az Úr ellen? Elpusztít ő, nem leszen kétszer veszedelem.
10. Ha annyira összefonódnak is, mint a túskebokrok, és olyan ázottak is, mint az italuk: megemésztetnek, mint a teljesen megszáradt tarló.
11. Belőled származott, a ki gonoszt koholt az Úr ellen, a ki álnokságot tanácsolt.
12. Így szól az Úr: Ha teljes erőben és sokan vannak is, mégis levágnak és elenyésznek. Megaláztalak téged, de nem foglak többé megalázni.
13. Most már leveszem rólad az ő igáját, és bilincseidet leszaggatom.
14. Felőled pedig azt rendeli az Úr: Nevednek ne támadjon többé magva; isteneid házából kivesztem a faragott és öntött képeket; megásom sírodat, mert becsstelen vagy.
15. Ímé a hegyeken örömhírhözónak lábai! Békességet hirdet. Ünnepeid Júda ünnepeidet, fizess le fogadásaidat; mert nem vonul át rajtad többé a semmirekellő; mindenestől kiirtatott.

2.rész

1. Pusztító jön fel ellened; őrizd a várat, nézzed az utat, erősítsd derekadat, keményítsd meg erődöt igen.
2. Mert helyreállítja az Úr Jákób büszkeségét, mint Izráel büszkeségét; mert rablók rabolták ki őket, csemetéiket pedig kivágták.
3. Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata bíborszínű, hadiszekere aczeltűzben ragyog fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.

4. Az utczákon robognak a szekerek, összeütköznek a piaczkon; tekintetök mint a fáklyák, futkosnak mint a villámok.
5. Emlegeti vitézlő hőseit; ingadoznak lépéseikben, sietnek a kőfalra, és felállítatják a védősáncz.
6. A folyóvizek kapui megnyílnak, és a palota megrendül.
7. De elvégeztetett: felfedik, elvitetik, és szolgálói keseregnek, mint nyögő galambok, mellüket vervén.
8. Pedig Ninive olyan, mint a bővizű tó, eleitől fogva: mégis futnak ők. Álljatok meg, álljatok meg! De vissza se tekint senki.
9. Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat; száma sincs a rejtett kincseknek, gazdag minden drága edényben.
10. Feldúlva, széthányva, kifosztatva! Szíve megolvadt, a térdek reszketnek, fájdalom van egész derekában, és mindnyájok arcza elvesztette pirosságát.
11. Hol van az oroslánok tanyája, és az oroslán-kölyköknek ama legelője, a hová járt a nőstény- és hímoroslán, az oroslán-kölyök, és nem volt a ki elriaszsa?
12. Az oroslán torkig valót ragadozott kölykeinek, és fojtogatott nőstényeinek, és megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával.
13. Ímé rád török, azt mondja a Seregek Ura, és füstté égetem szekereit. Oroszlán-kölykeidet kard emészti meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem hallatszík többé követeidnek szava.

3.rész

1. Jaj a vérszopó városnak! Mindenestől hazug és erőszakkal telve, és nem szűnik rabolni.
2. Ostor-csattogás, kerék-zörgés zaja; dobogó ló, robogó szekér;
3. Törtető lovag, kardok villogása, dárda villanása, sebesült tömegek, holtak sokasága, nincs számok az elesetteknek; megbotlanak hulláikban.
4. A szép parázna sok paráznaságáért, a hitetésnek mesternője miatt, a ki népeket ejtett meg paráznaságával, és nemzetségeket bűbájaival:
5. Ímé, rád török, azt mondja a Seregek Ura, és orczádra fordítom ruhádnak alját, és népeknek mutatom meg meztelenségedet, és országoknak gyalázatodat.
6. Rútságot hányatok rád, és gyalázzal illetlek téged, és olyanná teszek, mint a kit csudálnak.
7. És mind, a ki meglát, elmenekül tőled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki bánkódik rajta? Hol keressek néked vigasztalókat?
8. Avagy jobb vagy-é Nó-Amonnál, a mely a folyamoknál fekszik, vizek veszik körül; a melynek tenger a sáncza, tenger a kőfala?
9. Kús volt erőssége meg Égyiptom, és száma sem volt annak. Puth és Libia is segítőd voltak;
10. De ez is számkivetésbe, fogságba jutott; kisdedeik is falhoz verettek minden utca sarkán; főembereire sorsot vetettek, és nagyjait mind bilincsekbe verték.
11. Te is megrészegedel, elfeledtté leszel; te is keresel majd menedéket a gyűlölködő elől.
12. Minden erősséged olyan, mint a zsenge gyümölcsű fügefá; ha megráztatnak, az evő szájába hullnak.
13. Ímé, a te néped asszony nép te benned, földednek kapui tárva kitérülnek gyűlölködőidnek, tűz emészti meg záraidat!
14. Meríts magadnak ostromhoz való vizet, javítsd erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, javítsd a téglavetőt!
15. Legott tűz emészt meg téged, fegyver irt ki téged, megemészt, mint a szöcske; szaporodjál bár, mint a szöcske, szaporodjál bár mint a sáska!

16. Többen voltak kalmáraid, mint az égnek csillagai: a szöcske csapong és elrepül!

17. Fejedelmeid mint a sáska, vezérid mint a tücsök-raj; hideg időkben gyepekben tanyáz, napkeletkor pedig elrepül, és helye sem tudható meg, hol volt.

18. Szunnyadoznak pásztoraid, Assiria királya, fekszenek vitézlő hőseid; néped a hegyeken széledez, és nincsen, a ki összegyűjtse.

19. Nincs enyhítés a te sebedre, gyógyíthatatlan a te nyavalyád. A kik híredet hallják, mind tapsolnak feletted, mert kire nem hatott volna ki a te gonoszságod soha?